

s az út mentében
 hódprémes subát kérdezet.
 Faluba érve,
 aludni tére,
 imígy szól vala:
 „Van-é ebbe a faluba
 valakinek hódprémes subája?”
 A magamét otthon hagytam
 s nem alszom el,
 ha az nincsen rajtam.”
 Így kérdezősködött,
 bejárva a falukat sorba,
 anélkül, hogy bátyjának
 nyomára lett volna.
 Elvetődött Mudróba,
 ott adtak neki hódprémes subát
 s ő így kiáltott a suba láttán:
 „Ez a bátyám subája!”

A cseremiszek már tudják: ki a vendég.
 „Bárhogy is tegyük, meg kell ölnünk,
 hisz ez Szulta hős!”
 Hálókamrája ajtaját
 vassal ott megvasalták.
 Reggel felkelt Szulta hős,
 nem mehet ki az ajtón:
 hát kamrája tetejét
 elfordítván, odébbáll.
 Akkor havat eresztve,
 az egész Mudro falut
 hóval, im, betemette.
 Cseremiszek ezt látván
 elkezdték őt üldözni.
 Szulta hős ezt gondolja:
 „Ne leljenek nyomomra!” —
 átváltozik hirtelen
 tányértalpú állattá.

Allattá változását
 vízholdó-lány látja:
 akkor az ő szavára
 tányértalpút
 üzőbe vették.
 Szulta hős hogy ezt látja,
 elcammog egy fatönkig,
 ott a fatönkre ül,
 olyvvé válik, elrepül.
 Vissza, Mudróba repül
 s az egész falut
 porrá perzseli.
 Ott a cseremiszek
 új falut építnek.
 Szulta hős im,
 megint ott terem:
 tűzvészt támaszt,
 tűz emészt mindent.
 Harmad ízben
 oda menvén,
 nyomát sem hagyja már
 a cseremisznek.
 Így pusztult Mudróban
 a cseremiszek nép.
 Szulta hős még
 soká élt ezután,
 maga udmurt népét
 mindenféle ellenségtől
 oltalmazván.
 Az ő halálakor
 udmurt népe
 szomorkodva mondta,
 sűrű könnyet ontva:
 „Nem támadnak többé
 az udmurt népből
 ilyen férfiak,
 nagyok, erősek
 mint a Kalmez-hősök!”

MUNKÁCSI BERNÁT szövege alapján
 fordította: KÉPES GÉZA

Katonaének

Magosan szálló hattyúnak
 ki szedi össze tollait?
 Messze földön elesett legénynek
 ki szedi össze csontjait?

MUNKÁCSI BERNÁT szövege alapján
 fordította: RAB ZSUZSA